

מאַסקע / אַברעם סוצקעווער

מַסְכָּה / אברהם סוצקבר

עברית: ישראלה בקר

אויסטאָן

פֿון זיך די געקעסטעלטע שטאַטישע בגדים;

אַנטאָן

אַ העמדל פֿון בלעטער, דאָס העמדל פֿון אָדם.

לְהַסִּיר

מֵעֲלֵיךְ בְּגָדִים, אֶת מְדֵי הַיּוֹמִיּוֹם;

לְעֲטוֹת

כְּתָנֵת עָלַיִם, כְּתָנֵתוֹ שֶׁל אָדָם הָרִאשׁוֹן.

אויסטאָן

אַ פּאַליצע ביכער פֿון שווערן זכרון;

אַנטאָן

אַ זמר פֿון כּוואליעס, אַ ניגון פֿון קאַרן.

לְהַסִּיר

מִמְדַּף הַסְּפָרִים אֶת עַל הַזְּכָרוֹן;

לְעֲטוֹת

שִׁיר גָּלִים וְאֵתוֹ אֶת נְגוֹן הַשִּׁיפוֹן.

אויסטאָן,

די שׂיך, זיי פֿאַרוואַנדלען צוריק אין אַ ווידער,

אַנטאָן

אַ רעגן און הערן ווי ס'וואַקסן די גלידער.

לְהַסִּיר

נְעִלָיִים, לְהַפִּיךְ אוֹתוֹ לְצָבִי שׁוֹב;

לְעֲטוֹת

גָּשֶׁם וְלִשְׁמַע אֵיךְ גְּדִלִים אָבְרִי־גוֹף.

אויסטאָן

די מאַסקע און זאַגן: גוט-מאַרגן דיר, פּנים.

אַנטאָן

די מאַסקע און זאַגן: אַזאַ איז דאָס לעבן, אַ פּנים.

לְהַסִּיר

אֶת הַמַּסְכָּה, וּלְכַרְךָ לְשִׁלּוֹם הַמְּרָאָה.

לְעֲטוֹת

אוֹתָהּ שׁוֹב: אֵלֶּה הֵם הַחַיִּים, כְּנִרְאָה.

תל-אַבִּיב, 1971

תל-אַבִּיב, יוני 2021

(פֿון די גאַלדענע קייט, באַנד 73, זייטל 164)